

عفونت‌های بیمارستانی به عفونت‌هایی گفته می‌شود که ۴۸ یا ۷۲ ساعت بعد از پذیرش بیمار در بیمارستان و یا حتی طی دوره ای مشخص حدوداً (۱۰ تا ۳۰ روز) پس از ترخیص رخ میدهد (حدوداً ۲۵ تا ۵۰ درصد عفونت‌های زخم جراحی پس از ترخیص بیمار ایجاد می‌شود) و در زمان پذیرش بیمار وجود نداشته و در دوره‌ی نهفتگی خود (دوره ای که بیمار به عفونت مبتلا می‌باشد اما علایمی ندارد) نیز نباید قرار داشته باشد. در صورتیکه به دنبال جراحی، در بدن بیمار جسم خارجی (ایمپلنت) گذاشته شود احتمال ایجاد عفونت‌های بیمارستانی تا ۹۰ روز بعد نیز وجود دارد. عفونت‌های بیمارستانی می‌توانند علاوه بر بیماران، کارکنان و عیادت‌کنندگان را نیز مبتلا سازند. عفونت‌های بیمارستانی علاوه بر افزایش طول مدت بستری در بیمارستان، افزایش مقاومت‌های میکروبی، افزایش مرگ‌ومیر و عوارض بیماریها، منجر به تحمیل بار اقتصادی سنگین به بیماران و مراکز ارایه‌دهنده‌ی خدمات سلامت می‌شوند. لذا بدیهی است که رعایت اصول بهداشتی جهت پیشگیری از وقوع عفونت‌های بیمارستانی و توجه به موقع و سریع به علایم مربوطه جهت درمان زودهنگام بسیار حایز اهمیت می‌باشد.

انواع عفونت‌های بیمارستانی:

۱. عفونت محل عمل جراحی
۲. عفونت ادراری در بیماران استفاده‌کننده از سوند ادراری
۳. عفونت ریه (پنومونی)
۴. عفونت خون در بیماران استفاده‌کننده از تزریقات وریدی

نشانه‌های عفونت در محل زخم جراحی:

- ترشح چرکی از محل برش جراحی
- ورم موضعی
- دردناک بودن و قرمزی یا گرمی محل عمل جراحی
- تب یا درجه حرارت بدن بالاتر از ۳۸ درجه سانتیگراد که از طریق دماسنج دهانی گرفته شده باشد.
- حساسیت در محل زخم جراحی

نشانه‌های عفونت در افراد دارای سوند ادراری:

- تب یا درجه حرارت بدن بالاتر از ۳۸ درجه سانتیگراد که از طریق دماسنج دهانی گرفته شده باشد.

(توجه: در افراد مسن ممکن است تب وجود نداشته باشد.)

- سوزش ادرار
- تکرر ادرار
- درد شدید بالای مثانه با لمس موضعی

نشانه‌های عفونت ریه (پنومونی):

- دفع خلط چرکی
- تغییر ویژگی خلط
- سرفه
- افزایش ترشحات تنفس
- افزایش ضربان قلب
- تنفس تند و سخت

نشانه‌های عفونت خون:

- تب یا درجه حرارت بدن بالاتر از ۳۸ درجه سانتیگراد که از طریق دماسنج دهانی گرفته شده باشد.
- لرز
- افت فشارخون

بیمارستان شهید محمد منتظری

عفونت بیمارستانی

تاریخ تدوین : ۱۴۰۲/۰۲/۱۱

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۴/۰۹/۱۰

تاریخ بازنگری بعدی : ۱۴۰۷/۰۹/۱۰

کد : MH.BR.PE.GEN.۲۶۵

واحد آموزش به بیمار

آیا می دانید بهترین راه پیشگیری از انتقال

عوامل عفونی، رعایت بهداشت دست ها و

شستن مداوم آن ها می باشد؟

در آخر، در صورت مشاهدهی هرگونه از این

علائم، فوراً به پزشک معالج خود مراجعه

کرده و ایشان را از وجود این علائم مطلع

سازید.

عوامل مستعدکننده ی بیماران به عفونت های
بیمارستانی عبارتند از:

۱. سن بیماران (نوزادان و افراد مسن)

۲. وجود بیماری های زمینه ای مانند: دیابت، سیروز
کبدی، بیماری مزمن انسداد ریه، نارسایی کلیه، سرطان
و...

۳. ابتلا به نقص ایمنی مادرزادی یا اکتسابی مانند: ایدز،
سوتغذیه، درمان با داروهای سرکوب کننده ی سیستم
ایمنی

۴. وارد شدن آسیب به پوست به دنبال سوختگی،
جراحی، آندوسکوپی، بیماری های پوستی و مخاطی

۵. استفاده از داروهای خواب آور یا بیهوشی زیرا منجر به
سرکوب سرفه یا کاهش تهویه ی ریوی می شوند.

۶. استفاده از داروهای آنتی بیوتیک و آنتی اسید